

Bábelógus (Babelogue)

Nem baszkódom sokat a múlttal, ellenben sokat baszakodok a jövővel. A selymes bőr felületére sebeket véstek az állomások szálkái és a falak, amiket cirógattam. A színpad olyan, mint egy-egy köteg fa, Heléna rönkjei, a szenvedélyem. Egy éjszakám sikerét azzal mérem, hogy mennyi húgyot és ondót adtam ki magamból, mialatt a P. A. hasábjai fölött fészkeltem. Egyik este szívesen meglepnék mindenkit egy zöld hálós, zörgő, villódzó fémlapokból varrt szoknyában ugrándoizva. A fények fehér és lila színűek. Ornamens fátylam volt, de nem voltam képes elviselni, amikor hordtam. Mikor lenőtt a hajam, könnyörögtem egy fátyolért, de most már a hajam a fátyol, és a scalp alatt egy örült álmokóros komancs agya lüktet. Felébredek. Nyugodtan fekszem, nyugodtan fekszem, és a lábaim széttárom a napnak. Vágyom rá, ő pedig teljesen készen áll arra, hogy magába fogadjon engem. Lélekben muszlim vagyok, Lélekben amerikai vagyok, lélekben muszlim vagyok, lélekben amerikai művész vagyok, és nincsen lelkiismeret-furdalásom. Kéjre vágyom. Idegekre vágyom a bőr alatt. A szűk folyosó, vezetékek, ősi folyadék cikornyái. Az áramlást isteníjük, a méhet, a méhet, a májfoltot az affektáló kurva hasán. Megkímélte a gyereket és kiverte farkát. Nem adtam el magam az Úrnak.

*Fenyvesi Áron és Koko Kommando
fordításai*